ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1. — ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ — ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ 7ον ΑΡ 2284

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνον: 22712

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἐξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	Δολλ. 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΕΤΡΑΩΡΟΥ

Ἀν. ἡλ. ὡρ. 5 λ. 19.Δυσ. 7 λ. 24
Γλυκερίας μάρτ. Εὐθυμίου τοῦ νέου
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 17, ἐλαχ. 11.3. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Ἰόνιον ἕως τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 760.4

Ο ΠΡΟΜΑΧΩΝ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Τὸ ὑποβληθὲν εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον διὰ τὴν ὀλοσχερῆ φίμωσιν τοῦ Τύπου, ἀποτελεῖ πράγματι τὴν ἀσεβεστέραν ὅλων τῶν μέχρι σήμερον ἐκδηλώσεων τῆς ἀνεπισυνταγματικῆς αὐθαιρεσίας τοῦ κ. Βενιζέλου. Δι' αὐτοῦ ἐπιδιώκεται ἡ κατάπνιξις ἡ ὁριστικὴ καὶ τελειωτικὴ παντὸς δημοσίου ἐλέγχου τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως — πολιτικῆς, τῆς ὁποίας τὰ πανάθλια ἀποτελέσματα πρόκειται νὰ πασιφανῆ ἐνώπιον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Διότι περὶ πραγματικῆς, πραγματικωτάτης καταπνίξεως παντὸς ἐλέγχου πρόκειται, ὅταν θὰ προαπαιτῆται πάσης δημοσιεύσεως γνώμης ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ζητημάτων ἡ ἔγγραφος ἐξουσιοδότησις τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἐντὸς τῆς Βουλῆς πολιτικῶν κομμάτων. Καὶ εἶνε ἡ διάταξις αὕτη τόσον τεραστίως προσβλητικὴ δι' αὐτοὺς τοὺτους τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγούς, διοριζομένους, τρόπον τινά, ὑπευθύνους οἰκονομικοὺς συντάκτας τῶν ἐφημερίδων καὶ ἀγορανομοκριτὰς αὐτῶν μὲ κυβερνητικὴν πληρεξουσιότητα, ὥστε νὰ διαπορῇ κανεὶς διὰ τὴν ἠρεμίαν, μεθ' ἧς ἡ τύχη αὐτὴ ἐπιβουλὴ κατὰ τῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν, τῆς ἐλευθεροτυπίας καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας ἀκόμη τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τῆς χώρας, ἐγένετο ἔως τώρα δεκτή.

Ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν ὅτι αἰσθανόμεθα ἀληθῆ κατάπληξιν καὶ διὰ τοῦτο ἀκόμη. Καὶ αἰσθανόμεθα κατάπληξιν πραγματικὴν διότι οἱ ὑπουργοὶ τοῦ κ. Βενιζέλου δὲν ἐξανίστανται πρῶτοι αὐτοὶ κατὰ τοῦ βυσσοδομουμένου σατραπικοῦ καὶ ἀνελευθέρου μέτρου. Ὅταν ὁ Πρόεδρος Κυβερνήσεως ἐθάσπη νὰ ἐπιβουλεύεται ὅσα ὁ καταστατικὸς χάρτης τῆς χώρας ρητῶς ἐξασφαλίζει, δὲν εἶνε δυνατὸν κανεὶς ὑπουργὸς νὰ ἀποσείσῃ τὴν ἀτιμωτικήν του τὴν εὐθύνην ἐὰν διὰ τῆς σιωπῆς του καὶ ὀγυρούμενος ὄπισθεν τῆς σκέψεως ὅτι τὸ ζήτημα δὲν εἶνε τῆς ἰδικῆς του δικαιοδοσίας, ἤθελε δεχθῇ νὰ συντελεσθῇ ἡ καταπάτησις βασικῶν συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν. Ἔτι πλέον: οὐδ' αὐτὸς ἀκόμη ὁ ἀνεύθυνος Ἀνώτατος ρυθμιστὴς τῆς Πολιτείας θὰ ἦτο ἀνεύθυνος ἐὰν διὰ τῆς ὑπογραφῆς του ἤθελε κυρώσει μέτρον, τὸ ὁποῖον ἐνδεχομένως θὰ κατήντα νὰ ψηφισθῇ μία δουλόφρων καὶ ἄβουλος, πλασματικὴ δὲ πλέον, πλειοψηφία βενιζελικῆς εἰς τὰ δύο κοινοβουλευτικὰ σώματα.

Ἀλλὰ τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ψηφισθῇ, διὰ νὰ μὴ στιγματισθῇ διὰ τῆς ψηφίσεώς του αὐτὴ αὕτη ἡ ἔννοια τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, ὑποβιβαζομένου εἰς ὄργανον καταπατήσεως τοῦ Συντάγματος. Τοῦτο ἔπρεπε νὰ εἶχε γίνει ἤδη ἔκδηλον, ἅμα τῇ ὑποβολῇ τοῦ νομοσχεδίου εἰς τὴν Βουλήν. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ μελετωμένη παρὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καταπάτησις συνταγματικῶν ἐλευθεριῶν δὲν ἐξήγειρεν ἀκόμη σύσσωμον τὸ ἔθνος, εἶνε θλιβερώτατον σύμπτωμα πολιτικῆς καταπτώσεως, ἀμβλύτητος συνειδήσεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου, χαλαρᾶς ἀντιλήψεως τοῦ καθήκοντος τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν.

Ὁ ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως δημόσιος ἔλεγχος εἶνε ἡ ἀφετηρία τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, ὅπως γνωρίζουν ὅλοι οἱ μελετήσαντες τὰς ἐν Ἀγγλίᾳ ἱστορικὰς ἀπαρχάς του. Καὶ ὁ Τύπος εἶνε τὸ μόνον ἐλεύθερον βῆμα διὰ τὸν ἔλεγχον τοῦτον, βῆμα πολυτιμότερον ἀπὸ τὸ κοινοβουλευτικόν, προμαχὼν πραγματικὸς τῶν λαϊκῶν καὶ τῶν πολιτικῶν ἐλευθεριῶν. Ὅλαι αἱ δυναταὶ παρεκτροπαί του ἐξαγοράζονται πλουσίως ἀπὸ τὴν ἀνυπολόγιστον ὑπηρεσίαν, τὴν ὁποίαν προσφέρει εἰς τοὺς ἐλευθέρους λαούς. Ὁ κ. Βενιζέλος διέτριψεν ἐπὶ μακρὸν εἰς τοὺς Παρισίους, ὅπου οἱοσδήποτε μὴ ἐπαρχιώτης πολιτικὸς θὰ εἶχε πολλὰ νὰ διαλογισθῇ πρὸ τοῦ ἀνδριάντος, εἰς τὴν Σιτέ, τοῦ ἰατροῦ Θεοφράστου Ρενωντώ, τοῦ ἀθλήσαντος δημοσιογραφικῶς κατὰ τὰ μέσα τοῦ 17ου αἰῶνος μὲ τὴν ἐφημερίδα του «Gazette de France» ὑπὲρ τῆς πολιτικῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν. Εἰς τὸ βάθρον τοῦ ἀνδριάντος του, ἀντὶ ἄλλης ἐπιγραφῆς, ἐχαράχθη ἀπόσπασμα ἄρθρου τῆς ἐφημερίδος του, ἀπευθυνομένου πρὸς τοὺς βασιλεῖς καὶ δυνάστας τῆς ἐποχῆς του καὶ διὰ τοῦ ὁποίου τοὺς ἐβεβαίωσεν ὅτι ὅλαι αἱ πιέσεις, ὅλαι αἱ ἀπαγορεύσεις των, αἱ λόγχαι τῶν στρατιωτῶν των, αἱ φυλακαί των, κάθε προσπάθειά των διὰ τὴν κατάπνιξιν τῆς φωνῆς τοῦ δικαιώματος τῶν λαῶν ἦτο ματαία, διότι αἱ ἐλευθεραι ἰδέαι εἰσδύουν παντοῦ, διαβρωτικαὶ κάθε αὐταρχικότητος.

Τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν, τὴν ἰσχυρὰν καὶ ἀπροσμάχητον, θὰ ἔπρεπεν, εἰς μίαν χώραν ἐλευθέρων πολιτῶν, νὰ ἀναγκασθῇ, ἀπὸ τοὺς πολίτας, ἀπὸ τοὺς κοινοβουλευτικοὺς ἀντιπροσώπους των, ἀπὸ τοὺς πολιτικοὺς ἡγήτορας, ἀπὸ τοὺς ἀνωτάτους πολιτικοὺς λειτουργούς, νὰ κατανοήσῃ ὁ ἀποτολμήσας νὰ συντάξῃ νόμον δολοφονικὸν τῆς ἐλευθερίας τοῦ Τύπου. Διότι, ἄλλως, τὰς εὐθύνας θὰ τὰς ὑπέχουν βαρυτάτας ὅλοι οἱ ὀλιγωρήσαντες εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ πρωταρχικοῦ τούτου καθήκοντος.

Τὸ καθῆκον τῶν Μεγάλων Δυνάμεων ἔναντι τῶν διεθνῶν προβλημάτων

Τοῦ κ. Γ. Λάνσμπουρυ, ἡγέτου τῆς Ἀγγλικῆς ἀντιπολιτεύσεως

Ὁ ἡγεμὼν ἀρχηγὸς τῆς ἐργατικῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὸ ἀγγλικὸν κοινοβούλιον κ. Λάνσμπουρυ εἶνε γνωστὸς διὰ τὰς βαθείας φιλειρηνικὰς, ὅσον καὶ πρωτοτύπους ἰδέας του. Εἰς τὸ κατωτέρω ἄρθρον του ὁ ἡγέτης τοῦ Ἀγγλικοῦ Κοινοβουλευτικοῦ Ἐργατισμοῦ ἐκθέτει τὰς σκέψεις του ἐπὶ τῶν διεθνῶν προβλημάτων τοῦ παρόντος:

Τὸ καθῆκον ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου σήμερον εἶνε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸ πνεῦμα τῆς εἰρήνης, τὰ δὲ ἔθνη νὰ διαπαιδαγωγηθοῦν καὶ πάλιν εἰς τὸν σεβασμὸν αὐτῆς. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον πρέπει νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν τρέλλαν τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν. Ὅλοι οἱ λαοὶ παρακολουθοῦν μὲ ἀγωνίαν τὰς συζητήσεις τῆς Γενεύης διὰ τὸν ἐξοπλισμόν. Ἂν ἡ διάσκεψις τοῦ ἀφοπλισμοῦ κατέληγεν εἰς ἀποτυχίαν, ὁ κόσμος θὰ παρίστατο ἀναμφιβόλως λίαν προσεχῶς μάρτυς τῆς χρεωκοπίας τοῦ συγχρόνου πολιτισμοῦ. Ἐλπίζω, ἐν τούτοις, ὅτι οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν διαφόρων κρατῶν θὰ δεχθοῦν ἐν τέλει τὴν πρότασιν τοῦ ἀπεσταλμένου των Ἡνωμένων Πολιτειῶν κ. Τζίμπσον, τοῦτο δὲ θ' ἀποτελέσῃ καὶ τὸ πρῶτον πραγματικὸν βῆμα προς τὸν ἀληθινὸν ἀφοπλισμόν. Κατὰ τὴν γνώμην μου, ἡ πρότασις αὕτη εἶνε ἡ πρώτη ἀξία λόγου, ὑπὸ τὴν ἔνοιαν ὅτι εἶνε πρότασις ρεαλιστικὴ μεταξὺ ὅλων τῶν ἄλλων εἰς τὴν Γενεύην.

Ὁ κοινοβουλευτικὸς ἡγέτης τοῦ Ἐργατικοῦ κόμματος κ. Λάνσμπουρυ

Πρέπει, οὐχ ἧττον, νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει τὸ γεγονὸς ὅτι πραγματικὴ ἀσφάλεια δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ εἰς τὸν κόσμον ἐφόσον δὲν ἐγκαταλειφθῇ ἡ ἀμοιβαία δυσπιστία. Πράγματι, ἡ ἀρχὴ ὅλων τῶν οἰκονομικῶν δεινῶν τῆς ἀνθρωπότητος εὑρίσκεται εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐμπιστοσύνης, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας δεσμεύεται πᾶσα προσπάθεια συνεργασίας ἐν τῇ οἰκονομικῇ σφαίρᾳ. Ἔχω δὲ τὴν γνώμην ὅτι χωρὶς εἰλικρινῆ συνεργασίαν ὁ κόσμος βαδίζει πρὸς τὴν ἀπώλειαν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον οἱ συγκεντρωθέντες καὶ συγκεντρωθησόμενοι πάλιν εἰς τὴν Γενεύην πολιτικοὶ ὀφείλουν νὰ ἀντιτάξουν ἑαυτοὺς κατέναντι τοῦ φάσματος τοῦ πολέμου, κατέναντι τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τῶν ἐξοπλισμῶν, καὶ νὰ στραφοῦν πρὸς λύσεις εἰρηνικὰς, στηριζομένας εἰς τὴν συνεννόησιν μεταξὺ τῶν λαῶν.

"Οσον ἀφορᾷ τὸ πρόβλημα τῆς «χρυσῆς βάσεως», τοῦτο εἶνε δευτερεῦον εἰς τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν, ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ πρόβλημα τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς λογικευμένης κατανομῆς τῶν προϊόντων. Πιστεύω ὅτι, ἀντιθέτως πρὸς ὅ,τι κοινῶς πιστεύεται, δὲν ὑπάρχει πληθωρισμὸς ἐμπορευμάτων, ἀλλὰ μόνον ἔλλειψις ὀργανώσεως τῆς κατανομῆς τῶν ἀξίων λόγου προϊόντων.

Αἱ χῶραι τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης εὑρίσκονται εἰς τὸ χεῖλος τοῦ βαράθρου ἀκριβῶς λόγῳ τῆς ἐλαττωματικότητος τῆς κατανομῆς καὶ διότι τὰ κράτη ταῦτα δὲν κατορθώνουν νὰ καθορίσουν μεταξὺ των ἕνα λογικὸν σύστημα ἀνταλλαγῆς τῶν προϊόντων των. Τελωνειακαὶ ἑνώσεις πολὺ πεοιωρισμέναι δὲν πρόκειται νὰ δώσουν καμμίαν θετικὴν λύσιν εἰς τὸ πρόβλημα τῶν χωρῶν τούτων. Μόνον ἡ πλήρης ἄοσις τῶν τελωνειακῶν φραγμῶν δύναται νὰ σώσῃ τὴν Εὐρώπην ἀπὸ μίαν γενικὴν κατάρρευσιν. Ἐπὶ τῆς αὐτῆς κατευθύνσεως, πρέπει νὰ δημιουργηθῇ καὶ νόμισμα διεθνὲς, ἠγγυημένον διὰ τῶν προϊόντων καὶ ὄχι ἐπὶ τῶν πλασματικῶν ἀξιῶν, εἴτε πρόκειται περὶ τῆς «χουσῆς βάσεως» εἴτε περὶ ἄλλης ἀξίας, ὑποκειμένης πάντοτε εἰς εὐδοείας διακυμάνσεις.

"Οσον ἀφορᾷ τὸ πρόβλημα τῶν Παραδουναβίων, εἶνε καιρὸς ὅπως αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις πεισθοῦν ὅτι ἡ κατάρρευσις ἑνὸς μόνον ἔθνους παρασύρει μοιραίως καὶ τὰ ἄλλα ἔθνη. Ἰδοὺ διατί πρέπει ὁπωσδήποτε ν' ἀποτραπῇ ἡ κατάρρευσις τῆς Αὐστρίας, τῆς Οὐγγαρίας ἢ καὶ τῆς Γερμανίας. Ὅλα τὰ κράτη ὀφείλουν νὰ ἑνώσουν πρὸς τοῦτο τὰς κοινὰς προσπαθείας των. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ἀργὰ ἔρχεται πάντοτε ἡ μεταμέλεια διὰ τὴν παραμέλησιν μιᾶς ἀσθενείας καὶ διὰ τὴν ἀπόκρυψιν τῆς ἀληθείας. Ἡ μὴ ἰαθεῖσα νόσος ἀκολουθεῖ τὴν πορείαν της καὶ ἐν τέλει καταβάλλει τὸν ἄρρωστον. Τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει σήμερον μὲ τὴν οἰκονομικὴν νόσον, ἥτις ὑποσκάπτει τὴν ὑγείαν τόσων ἐθνῶν. Θὰ ἦτο πλάνη νὰ πιστευθῇ ὅτι καταρρέοντος ἑνὸς ἔθνους θὰ ἠδύναντο νὰ ὠφεληθοῦν ἐξ αὐτοῦ τὰ ἄλλα. Ὁ οἰκονομικὸς πανικὸς ὑπερβαίνει εὐκολώτατα τὰ ἐθνικὰ πλαίσια καὶ ἐκχύνεται εἰς τὴν διεθνῆ ἀγορὰν, τὴν ὁποίαν καὶ φθείρει ταχέως. Διὰ τοῦτο, οἱ ἰθύνοντες τὰς τύχας τῆς Εὐρώπης δὲν πρέπει νὰ ἐγκαταλείψουν τοὺς λαοὺς εἰς τὴν τύχην των, ἀκόμη καὶ τοὺς μικροτέρους. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐνισχύσουν τὰς δυνάμεις τούτων πρὸς ἀντίστασιν καὶ ἀντὶ νὰ φορτώσουν τὰ βάρη εἰς τοὺς ἀδυνάτους νὰ τοὺς ἐλαφρώσουν ἀπὸ τὰ σημερινά των βάρη.

Εἶμαι βαθύτατα πεπεισμένος ὅτι ἡ διεθνὴς οἰκονομικὴ ζωὴ θὰ εἶχε πολλὰ νὰ κερδίσῃ ἐκ τῆς πλήρους διαγραφῆς τῶν παντοειδῶν πολεμικῶν χρεῶν. Ἐφθάσαμεν εἰς σημεῖον ὅπου ὄχι μόνον ἡ πίστις τῶν ἀτόμων, ἀλλὰ καὶ ἡ πίστις τῶν λαῶν ἔχει θιγῆ βαθύτατα. Τὸ πρῶτον δὲ ζήμιωμα τῆς ἀποκατάστασιν αὐτῆς θὰ ἦτο ἡ ἀποκατάστασις τῶν ἐλευθέρων συναλλαγῶν μεταξὺ ὅλων τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου. Ἐπαναλαμβάνω ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην μου, δὲν ἐυρισκόμεθα σήμερον ἐνώπιον πληθωρισμοῦ προϊόντων, ἀλλὰ μόνον ἐνώπιον τῆς ἀδυναμίας ὅπως τὰ προϊόντα ταῦτα κυκλοφοροῦν ἐλευθέρως καὶ κανονικῶς μεταξὺ τῶν διαφόρων χωρῶν. Οὕτω, τὸ μεγαλύτερον κακὸν ἔγκειται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἀνθρωπότης δὲν ἔχει ἀκόμη ἀνακαλύψει ἀξίαν ἄλλην, διὰ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν προϊόντων, πλὴν τοῦ χρυσοῦ. Καὶ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο εὑρίσκεται ἡ κλεῖς τοῦ παγκοσμίου προβλήματος.

Ἐὰν αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἠνείχοντο τὴν χρεωκοπίαν τῶν μικρῶν κρατῶν θὰ ἐπανέφερον τὴν ἀνθρωπότητα εἰς τοὺς χρόνους τῆς βαρβαρότητος. Οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς ὀφείλουν ν' ἀντιμετωπίσουν τὴν πραγματικότητα μὲ θάρρος καὶ γενναιοψυχίαν. Ὁ πολιτισμὸς, κοινὴ κληρονομία ὅλων τῶν λαῶν, εὑρίσκεται εἰς κίνδυνον θανάτου. Δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι τὰ ἔθνη εἶνε ἀνίκανα νὰ προχωρήσουν εἰς τὸν δρόμον τῆς προόδου, ἡ ἀνθρωπότης μόνον ἔχει πληγῆ καὶ εἶνε ἀνίκανος νὰ χρησιμοποιήσῃ τὰς πηγὰς τῆς διεθνοῦς δράσεως. Ἐὰν εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἕνας ἄνθρωπος ἠμπορεῖ νὰ ζήσῃ διὰ τὸν ἑαυτόν του, εἶνε ἐξίσου ἀληθὲς ὅτι κανένα ἔθνος δὲν ἠμπορεῖ νὰ ζήσῃ χωρὶς τοὺς γείτονάς του, ἀπομονούμενον ἐντελῶς.

Εἴμεθα δεμένοι πρὸς ἀλλήλους εἰς τὸν κόσμον αὐτόν. Ἐὰν ἀφήσωμεν τὰ κράτη τῆς Κεντρώας καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης νὰ ἐπαναπέσουν εἰς ἕνα οἰκονομικὸν μεσαιῶνα, ὅλη ἡ βιομηχανικὴ πρόοδος καὶ παραγωγὴ τοῦ 20οῦ αἰῶνος θ' ἀπειληθῇ ἀπὸ φοβερὰν καταστροφήν. Δὲν δύναμαι νὰ πιστεύσω ὅτι οἱ ὑπεύθυνοι πολιτικοὶ τῶν διαφόρων χωρῶν θ' ἀναδεχθοῦν τὴν εὐθύνην ἑνὸς τόσον τρομεροῦ ἐνδεχομένου...

GEORGE LANSBURY

Ἡ ἐκμετάλλευσις τῆς θερμικῆς δυνάμεως τῆς θαλάσσης

Τί λέγει ὁ ἐφευρέτης

Εἶνε γνωσταὶ αἱ ἀπόπειραι ἑνὸς Γάλλου μηχανικοῦ, τοῦ κ. Ζὼρζ Κλώντ, ὅπως χρησιμοποιηθῇ τὴν διαφορὰν τῆς θερμοκρασίας μεταξὺ τοῦ ὕδατος τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ ὕδατος τῶν βυθῶν διὰ τὴν παραγωγὴν κινητηρίου δυνάμεως. Εἰς τὴν κατωτέρω συνέντευξίν του ὁ κ. Κλώντ ἐξηγεῖ τὰς μέχρι τοῦδε προσπαθείας του καὶ τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν, τὸ ὁποῖον φαίνεται ἐπιτυχές:

Ἀσχολοῦμαι εἰς τὸ πρόβλημα τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς θερμικῆς ἐνεργείας ἀπὸ δέκα περίπου ἐτῶν. Ἐνώπιον ἐπιτροπῆς ἐπιστημόνων ἀπέδειξα θεωρητικῶς, ἄλλοτε, ὅτι συνεπείᾳ τῆς διαφορᾶς τῆς θερμοκρασίας ἡ ἐξάτμισις τοῦ ὕδατος τῶν θαλασσῶν δύναται νὰ μετατραπῇ εἰς ἐνέργειαν. Ἐλέχθη τότε ὅτι ἡ θεωρία ἠτο ὀρθή, ἀλλ' ὅτι ἡ πρακτικὴ ἐφαρμογή της ἦτο ἀδύνατος. Μοῦ ἀντετάχθη κυρίως ὅτι δὲν θὰ ἐπετυγχάνετο ποτὲ ἡ κατασκευὴ σωλῆνος τόσον ἰσχυροῦ ὥστε νὰ δύναται νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὴν πίεσιν τοῦ νεροῦ. Ὑπῆρχεν ἐπίσης καὶ μία ἄλλη δυσκολία. Δεδομένου ὅτι εἶχα ἀνάγκην, διὰ τὰ πειράματά μου, ἑνὸς μέρους ὅπου ἡ διαφορὰ τῆς θερμοκρασίας τῶν ὑδάτων μεταξὺ ἐπιφανείας καὶ βυθοῦ νὰ εἶνε μεγάλη, δὲν ἠμποροῦσα νὰ κάμω τὰ πειράματά μου εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Γαλλίας, οὔτε καὶ εἰς τὰς Γαλλικὰς ἀποικίας. Εὑρῆκα τότε ὅτι ἡ μεγαλυτέρα διαφορὰ θερμοκρασίας ὑπῆρχεν εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Κούβας. Καὶ ἐπῆγα ἐκεῖ.

Τὰ πρῶτα πειράματα ἔγιναν τῷ 1926, ὁπότε κατωρθώθη κατὰ πρῶτον ἡ καταβύθισις τοῦ σωλῆνος. Ἰδοὺ περὶ τίνος ἐπρόκειτο: Παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Κούβας ἡ θερμοκρασία τοῦ θαλασσίου ὕδατος φθάνει, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, μέχρις 29 βαθμῶν, ἐνῷ εἰς τὸν βυθὸν εἶνε 5 ἢ 6 βαθμῶν. Ἐὰν συνεπῶς κατωρθοῦτο ν' ἀναβιβασθῇ τὸ νερὸ τῶν 6 βαθμῶν εἰς τὸ ὕψος τοῦ νεροῦ τῶν 29 βαθμῶν, θὰ παρήγετο ἐξάτμισις ἡ ὁποία εὐκόλως θὰ ἠδύνατο νὰ μετατραπῇ εἰς θερμικὴν ἐνέργειαν.

Ἐβυθίσαμεν εἰς τὴν θάλασσαν ἕνα σωλῆνα μήκους 2 χιλιάδων μέτρων. Μετά τινας ὅμως ἡμέρας ἡ πίεσις τοῦ ὕδατος ἔσπασε τὸν σωλῆνα. Ἐχρειάσθησαν δὲ τρία περίπου ἔτη διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐργασιῶν. Τέλος, τῷ 1929, ὁ σωλὴν ἦτο ἕτοιμος. Ἀλλὰ συνεπείᾳ λάθους κατὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ σωλῆνος, καὶ ἡ δευτέρα αὐτὴ ἀπόπειρα ἀπέτυχε. Ὀφεῖλω νὰ ὁμολογήσω ὅτι τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἶχα σχεδὸν ἀπελπισθῆ. Εὐτυχῶς, εἶχα τὴν δύναμιν, μετ' ὀλίγον νὰ συνεχίσω ἐντατικῶς τὰς ἐργασίας καὶ ἔτσι κατώρθωσα νὰ κατασκευάσω τὸν τρίτον σωλῆνα, ὁ ὁποῖος τὴν φορὰν αὐτὴν λειτουργεῖ θαυμάσια. Χάρις εἰς αὐτὸν ἐπέτυχα νὰ μετατρέψω διὰ τρίτην φορὰν τὴν ἐξάτμισιν τοῦ θαλασσίου ὕδατος εἰς ἐνέργειαν, ἠλεκτρισμὸν κλπ.

Εἴμεθα ἤδη εἰς θέσιν νὰ παράγωμεν 25—30.000 κιλοβάτ. Κατὰ τὴν γνώμην μου, ἡ δαπάνη τῆς παραγωγῆς θὰ εἶνε μικροτέρα κατὰ 30—40 % ἀπὸ τοὺς οἰκονομικωτέρους ἐκ τῶν σήμερον λειτουργούντων ὑδροηλεκτρικῶν σταθμῶν. Ἐννοεῖται ὅτι ὁ σταθμὸς αὐτὸς θὰ στοιχίσῃ πολλά, 3—4 ἑκατομμύρια δολλαρίων περίπου.

Διὰ νὰ συγκεντρώσω τὰ ἀπαιτούμενα κεφάλαια, ,ἔχω ὑπ' ὄψει μου νὰ ζητήσω τὴν οἰκονομικὴν ἀρωγὴν ἀρμοδίων παραγόντων τόσον εἰς τὴν Γαλλίαν ὅσον καὶ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, ἐλπίζω δὲ ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ δυνηθῶ ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἀρχίσω τὴν κατασκευὴν ἑνὸς μεγάλου ἐργοστασίου. Ἐννοεῖται, ὅμως, ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε ζήτημα δυνάμενον νὰ λυθῇ ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην.

Τὸ ζήτημα τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν εὐρωπαϊκῶν ἀκτῶν, νομίζω ὅτι παρουσιάζει πολὺ μεγαλυτέρας δυσκολίας, καθ' ὅσον ἡ διαφορὰ τῆς θερμοκρασίας τοῦ ὕδατος μεταξὺ ἐπιφανείας καὶ βυθοῦ εἶνε πολὺ μικροτέρα ἐκεῖ, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ βάθος τῶν θαλασσῶν δὲν εἶνε μέγα. Διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονῆται ὅτι ὁ σωλὴν ποὺ θὰ τοποθετηθῇ δέον νὰ ἔχῃ μῆκος 1000 τοὐλάχιστον μέτρων, τοῦτο δὲ ἀπαιτεῖ μέγα σχετικῶς βάθος. Ἀλλ' ὁ σωλὴν, ἅς σημειωθῇ, δὲν εἶνε εὐθύς.

Ἔχω ἤδη μελετήσει τὰς διαφόρους ἀκτὰς ὅπου θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ ἵδρυσις ἐργοστασίων ἀναλόγων πρὸς τὰ ἐν Κούβᾳ διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς διαφορᾶς τῆς θερμοκρασίας τοῦ θαλασσίου ὕδατος εἰς τὰ ἀνώτερα καὶ τὰ κατώτερα αὐτὰ στρώματα. Ἐκ τῶν μελετῶν δὲ τούτων ἐπείσθην ὅτι δύναται νὰ ἱδρυθῇ ἀνάλογος πρὸς τὸν ἐν Κούβᾳ σταθμὸς καὶ εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς Γουϊνέας, τῆς Γαλλικῆς ἀποικίας τῆς Δυτικῆς Ἀφρικῆς, μεταξὺ τῆς μαύρης δημοκρατίας τῆς Λιβερίας καὶ τῆς Ἀγγλικῆς ἀποικίας τῆς Ἀκτῆς τοῦ χρυσοῦ...

Ἡ χθεσινὴ κηδεία τοῦ Ντουμὲρ εἰς Παρισίους

Ὁ ἐπικήδειος λόγος τοῦ κ. Ταρντιέ.- Ἐγκώμιον πρὸς τὸν λευκὸν πολίτην καὶ ἄνθρωπον

Ὁ ἀσύρματος μετέδωσε χθὲς ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς μεγαλοπρεποῦς κηδείας μὲ τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλὰς προέπεμψεν εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικίαν τὸν δολοφονηθέντα Πρόεδρόν της Παῦλον Ντουμέρ.

Ἡ κηδεία ἐτελέσθη ἐν μέσῳ μεγίστης συρροῆς λαοῦ. Ἀπὸ ἑνωρὶς τὴν πρωΐαν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Αὐλῶν καὶ Κυβερνήσεων προσῆλθον εἰς τὰ Ἠλύσια Πεδία καὶ ὑπέβαλαν τὰ συλλυπητήριά των εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος.

Ἐσχηματίσθη κατόπιν ἡ πένθιμος συνοδεία ἥτις καὶ ἤρχισε προχωροῦσα βραδέως ἐκ τῶν Ἠλυσίων πρὸς τὸν καθεδρικὸν ναὸν τῆς Παναγίας (Νότρ - Ντάμ).

Μία ἄλλη τελετὴ, τῆς ἐγκαθιδρύσεως τοῦ ἀειμνήστου Ντουμὲρ, μεταβαίνοντος μὲ ὅλην τὴν τυπικὴν ἐπισημότητα εἰς τὰ Ἠλύσια πεδία, ἐν συνοδείᾳ τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ κ. Δαβάλ

Προηγοῦντο αὐτοκίνητα μὲ τοὺς στεφάνους ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο οἱ τῶν ξένων Αὐλῶν καὶ Κυβερνήσεων. Ὁ στρατάρχης Ντεπραὶ καὶ ὁ συγγραφεὺς Ντορζελαί, προσωπικοὶ φίλοι τοῦ μεταστάντος, ἐκράτουν τὰς ταινίας τοῦ φερέτρου. Ἠκολουθουν αἱ ἄμαξαι τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας Ντουμὲρ καὶ τοῦ νέου Προέδρου Λεμπρέν. Ἤρχοντο κατόπιν βαδίζοντες πεζῇ ὁ βασιλεὺς τοῦ Βελγίου, ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας, ὁ δοὺξ τῆς Ἀόστης, ὁ πρίγκηψ Παῦλος τῆς Γιουγκοσλαυίας, ὁ αὐτοκράτωρ τοῦ Ἀννάμ, ὁ ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας φὸν Ἔς, ἀντιπροσωπεύων τὸν στρατάρχην Χίντενμπουργκ καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν λοιπῶν κρατῶν.

Μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ διπλωματικοῦ σώματος διεκρίνοντο ὁ μέγας δοὺξ Δημήτριος τῆς Ρωσσίας, ὁ υἱὸς τοῦ κ. Μακντόναλντ, οἱ πρέσβεις Ἑλλάδος, Ἱσπανίας, Βουλγαρίας. Ἠκολούθουν ἀντιπρόσωποι τῶν Ἀμερικανῶν παλαιῶν πολεμιστῶν, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Γερουσίας, ὁ Πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς, ὁ

Θεάτρα

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. "Ιστοριόμουν.
ΕΘΝΙΚΟΝ. «Ἡ ἀμοιβή». «Πλένει, κρασί, φλόγες».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ὁ ἀγνοημένος τῆς Βουλῆς».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. (8, Λεωφόρος Ἀμαλίας). «Ἐπιστολές».
ΟΡΦΕΩΝ. Κυριακή πρωΐ. «Ἡ ἀγάπη τῆς Μ. Ἀμερικῆς».
ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΥ. «Ἐν Ἀγκυρᾳ».
ΤΡΙΑΝΟΝ. Κυριακή πρωΐ. «Ἡ Ἀλεξάνδρα».
ΤΡΙΛΟΝ. «Ὁλίγα νέα Ἠλεκτρα».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Σὰν θέλει ἡ νύφη κ' ἡ γαμπρός».
ΑΚΡΟΠΟΛ. "Ἀνοιξε Κρίστιν μ' στὴ Γκλρ-μίν».
ΠΤΗΣΑ. «Χ. 27».
ΣΠΛΕΝΤΙΟ. «Θὰ εἶμαι μόνη μετὰ τὸ γάμο».
ΠΑΛΛΟΝ. «Τὸ Φαντάσμα» 13446.

Τὸ ραδιόφωνον

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (419 μ.). 7.30' μ.μ. Συναυλία. 9.10 μ.μ. Μετάδοσις ἀφορῶσα τὸν Κεντρικὸν Ἀνατολικὸν Σιδηρόδρομον.

ΒΙΕΝΝΗ (517 μ.). 5.45' μ.μ. Χορωδιακὴ συναυλία. 8.20 μ.μ. Ἀπὸ τὸ Μουσικὸν Θέατρον τῆς Βιέννης: Ὀπερέττα. Ἔργον Ἰωσὴφ Μαρία Μπάουερ.

ΒΟΛΓΙ. (1724 μ.). Ἀπὸ τὴν Ἀγγλικὴν Μόδας Ἔργον.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΒΕΒΑΙΑ Η ΔΙΕΞΑΓΩΓΗ ΕΚΛΟΓΩΝ ΠΡΟ ΤΟΥ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΘΑ ΣΥΖΗΤΗΘΗ Η ΑΝΑΛΟΓΙΚΗ

Εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους κρατεῖ ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν θὰ καταδειχθῇ ἐκ τῶν πραγμάτων ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἀδύνατος ἡ παράτασις τῆς ἐκκρεμότητος τῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως μεχρὶ τοῦ Σεπτεμβρίου καὶ ὅτι καθίσταται ἐπιβεβλημένη ἡ ὅσον ἐνεστὶ ταχυτέρα ἐκκαθάρισις αὐτῆς, διὰ τῆς προσφυγῆς εἰς τὴν λαϊκὴν ετυμηγορίαν, μόνης λύσεως διὰ τὴν ἔγκαιρον πρόληψιν ἀπειλουμένων ἐσωτερικῶν ἀνωμαλιῶν καὶ περιπετειῶν.

Τὸ ζήτημα τῆς ἐνεργείας τῶν ἐκλογῶν συντόμως —ἐντὸς τοῦ Ἰουλίου, πιθανώτατα — ἀντιμετωπίζει παρὰ πᾶσαν περὶ τοῦ ἀντιθέτου ἐκδήλωσίν του, κατὰ πληροφορίας ἀπολύτως ἐξηκριβωμένας, καὶ ὁ ἴδιος ὁ κ. Βενιζέλος.

Ἀλλωστε καὶ ἡ ὑπόθεσις τῆς Διασκέψεως τῆς Λωζάννης, τὴν ὁποίαν ἐπικαλεῖται ὁ κ. Πρωθυπουργὸς διὰ νὰ δικαιολογῇ τὴν παρέλκυσιν τῆς ἐκκρεμότητος τῆς καταστάσεως, κατὰ γενομένας χθὲς ἐξ ἀρμοδίας κυβερνητικῆς πηγῆς ἀνακοινώσεις, ἐλαχίστας πλέον παρέχει ἐλπίδας ν' ἀσκήσῃ ὁπωσδήποτε ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς ἐξελίξεως τῶν οἰκονομικῶν πραγμάτων τῆς χώρας. Τοῦτο διότι καθ' ὅλας τὰς ὑπαρχούσας ἐνδείξεις ἡ Διάσκεψις θὰ περιορισθῇ, προκειμένου περὶ τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν μικρῶν κρατῶν νὰ παραπεμψῇ τὸ ζήτημα εἰς τεχνικας ἐπιτροπάς, ἀναβάλλουσα τὴν λῆψιν ἀποφάσεων.

Ἐπὶ πλέον, κατὰ τὰς ἰδίας ἀνακοινώσεις, ἡ ἰδέα περὶ πραγματοποιήσεως ἑνὸς μεγάλου δανείου, τὸ ὁποῖον νὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν μικρῶν κρατῶν, ἔχει σχεδὸν ἐγκαταλειφθῆ ὁριστικώς, λόγῳ τῶν πραγματικῶν δυσχερειῶν, αἱ ὁποῖαι ὑφίστανται διὰ τὴν ἔκδοσιν ἑνὸς τοιούτου δανείου.

Περὶ τοῦ ὅτι ἐλαχίστας πλέον διατηρεῖ ἐκ τῆς Διασκέψεως ἐλπίδας ὁ κ. Βενιζέλος ὡμίλησε σχεδὸν ἀπεριφράστως κατὰ τὴν προχθεσινὴν ἐν τῇ Βουλῇ ἀγόρευσίν του.

Η ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΛΟΓΙΚΗΣ

Προκειμένου νὰ ἀρχίσῃ κατὰ τὴν ἀποψινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, ἐπισπευδομένη, ἡ συζήτησις καὶ ψήφισις εἰς β' ἀνάγνωσιν τῆς προτάσεως νόμου περὶ ἐπαναφορᾶς τῆς ἀναλογικῆς, συνεκλήθη διὰ τὴν 12ην μεσημβρινὴν σήμερον εἰς τὴν Λέσχην τῶν Φιλελευθέρων σύσκεψις τῶν κυβερνητικῶν βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν διὰ νὰ ἐξηγήσῃ πρὸς αὐτοὺς ὁ κ. Βενιζέλος τοὺς λόγους διὰ τοὺς ὁποίους προῆλθεν εἰς τὴν ἀπόφασιν ἠρεμίας ἐν ἐνεργείᾳ τῶν προσεχῶν ἐκλογῶν μὲ τὸ ἀναλογικὸν σύστημα. Ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς βουλευτὰς καὶ γερουσιαστὰς τοῦ κόμματος πειθαρχίαν, δηλῶν ὅτι θὰ θέσῃ ζήτημα ἐμπιστοσύνης διὰ τὴν ψήφισιν τῆς ἀναλογικῆς.

Διὰ τὴν 11 ½ π. μ. συνεκλήθη προσύσκεψις τῶν βουλευτῶν τοῦ κόμματος ἐν τῇ Βουλῇ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Σοφούλη, καθ' ἣν θὰ γίνουν ἄλλαι ἀνακοινώσεις ἐνδοκομματικῆς φύσεως.

Ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ὁμιλῇσῃ τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν Βουλὴν περὶ τῆς ἀναλογικῆς, προσπαθῶν νὰ δικαιολογήσῃ τὴν παλινωδίαν του. Κατὰ τὰς ἀπόψεις αἱ ὁποῖαι ἔχουν ὁριστικῶς ἐπικρατήσῃ παρὰ τῇ Κυβερνήσει, θὰ ἐπαναφερθῇ ἐν ἰσχύϊ ὁ παλαιὸς νόμος τοῦ 1926 μὲ μόνην τροποποιίαν τὸν περιορισμὸν τῶν σταυρῶν προτιμήσεως εἰς ἕνα μόνον.

ΑΙ ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΜΕΤΑΘΕΣΕΙΣ

Τὸ ζήτημα τῆς συμπληρώσεως τῆς θέσεως τοῦ ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῆς μεταβολῆς εἰς τὰ χαρτοφυλάκια τῶν ὑπουργείων Ἐσωτερικῶν καὶ Δικαιοσύνης, πρόκειται νὰ ρυθμισθῇ ὁριστικῶς ἐντὸς τῆς ἡμέρας, ἐπανελθόντος χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐξ Ἀμφίσσης τοῦ ὑπὸ μετάθεσιν ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Λιδωρίκη.

Ὑπῆρχον τὴν νύκτα πληροφορίαι ὅτι ὁ κ. Λιδωρίκης, ὁ ὁποῖος ἐκλήθη διὰ τὴν πρωΐαν σήμερον εἰς ἰδιαιτέραν συνομιλίαν παρὰ τῷ κ. Βενιζέλῳ, ἐὰν θὰ δεχθῇ τὴν προταθησομένην εἰς αὐτὸν μετάθεσιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ἔχων λόγους νὰ θεωρήσῃ σκοπιμώτερον ὅπως ἐπωφεληθῇ τῆς εὐκαιρίας διὰ νὰ ἀποχωρήσῃ τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν προορίζεται πάντοτε ὁ κ. Ἰω. Τσιριμῶκος. Ὁ διορισμὸς τοῦ γερουσιαστοῦ κ. Ἀναστασιάδου ὡς ὑφυπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἐτορπιλλίσθη χθὲς ὁριστικῶς. Ὡς «τορπιλλίσας» τὸν κ. Ἀναστασιάδην φέρεται ὁ κ. Βουρλούμης, εὑρισκόμενος εἰς προσωπικὴν διάστασιν μετὰ τοῦ ὑποψηφίου ὑφυπουργοῦ, λόγῳ ἐπεισοδίου μαζί του ὅταν ὁ κ. Ἀναστασιάδης ἦτο πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου. Ὡς πιθανώτερος ὑφυπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν φέρεται καὶ πάλιν ὁ κ. Β. Δεληγιάννης.

Η ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΟΥΡΛΟΥΜΗ

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως ἀπειλοῦνται διὰ τὴν ἑσπέραν σήμερον ἀποκαλύψεις εἰς βάρος τοῦ κ. Βουρλούμη, ὁ ὁποῖος καὶ θ' ἀποδειχθῇ ὅτι ἦτο ὁ πραγματικὸς εἰσηγητὴς τῆς λάθρα παρεμβληθείσης εἰς τὸν νόμον περὶ φορολογικῶν διευκολύνσεων ταύτης διάταξιν καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ Δημοσίου σκανδαλώδους διατάξεως διὰ τὴν ὑπόθεσιν Σολάρι. Μετὰ τὰς ἀναμενομένας ἀποκαλύψεις, προβλέπεται ὅτι ἡ παραμονὴ τοῦ κ. Βουρλούμη εἰς τὴν Κυβέρνησιν θὰ καταστῇ προβληματική.

ΟΙ ΠΑΡΗΓΚΩΝΙΣΜΕΝΟΙ ΟΠΑΔΟΙ

Ὑπὸ εἰκοσάδος κυβερνητικῶν βουλευτῶν ἀνελήφθη κίνησις ὅπως πεισθῇ ὁ κ. Βενιζέλος νὰ προβῇ εἰς ριζικωτέραν μεταρρύθμισιν τῆς Κυβερνήσεως, τὴν ὁποίαν ν' ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τοὺς ἀνεπαναορθώτως φθαρέντας εἰς τὴν δημοσίαν γνώμην ὑπουργούς. Οἱ βουλευταὶ αὐτοὶ ἐξαγγέλλουν ὅτι θὰ διατυπώσουν πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον τὴν γνώμην ὅτι ἐπικειμένων τῶν ἐκλογῶν, ἐνδείκνυται νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ εὐρυτέρα αὐτὴ μεταρρύθμισις, διὰ νὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία νὰ ἰκανοποιηθοῦν δικαιολογημέναι φιλοδοξίαι πολιτευτῶν τοῦ κόμματος, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν ὑπηρέτησαν πιστῶς αὐτὸ καὶ τὸν ἀρχηγόν του διὰ νὰ βλέπουν ἑαυτοὺς συνεχῶς παραγκωνιζομένους ἀπὸ τὰ ἴδια πάντοτε πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ἐπιτυγχάνουν νὰ καταλαμβάνουν τὰ ὑπουργήματα.

ΕΣΤΑΣΙΑΣΑΝ ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ ΣΥΓΓΡΟΥ

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα οἱ εἰς τὰς φυλακὰς Συγγροῦ κρατούμενοι 67 κομμουνισταὶ ἐξηγέρθησαν κατὰ τῆς ἐσωτερικῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἱδρύματος καὶ ἤρχισαν ὑβρίζοντες τοὺς φύλακας αὐτοῦ διότι δῆθεν ἐφαρμόζουν περιορισμοὺς μεγάλους εἰς αὐτούς.

Οἱ κομμουνισταὶ ἐπετέθησαν συγχρόνως κατὰ τῶν φυλάκων καὶ ἐπηκολούθησε σύρραξις μεταξύ των. Ἡ τάξις ἀποκατεστάθη τῇ ἐπεμβάσει τῆς στρατιωτικῆς φρουρᾶς, ἡ ὁποία ἔρριψεν ἀρκετοὺς πυροβολισμοὺς εἰς τὸν ἀέρα. Πυροβολισμοὺς ἐπίσης εἰς τὸν ἀέρα ἔρριψε καὶ εἰς τῶν φυλάκων, ὁ ὁποῖος ἐδέχθη τὴν ἐπίθεσιν ὁμάδος κομμουνιστῶν. Οἱ ταραξίαι, ὑβρίζοντες τοὺς φύλακας, ἔλεγον:

— Εἴσαστε δολοφόνοι. Νὰ φύγετε ἀπὸ ἐδῶ. Δὲν σᾶς θέλομεν. Ἔξω... Ἔξω....

Ὅταν ἀποκατεστάθη ἡ τάξις, ἅπαντες οἱ ταραξίαι ἀπεμονώθησαν. Κατὰ τὴν συμπλοκὴν ἐμωλωπίσθησαν τινὲς ἀπὸ ἀμφότερα τὰ μέρη.

Τὴν ἐξέγερσίν των, ἡ ὁποία θὰ χαρακτηρισθῇ ποινικῶς ὡς στάσις, οἱ κομμουνισταὶ ἀποδίδουν εἰς τὸ ὅτι ὑφίστανται εἰς τὰς φυλακὰς περισσοτέρους περιορισμοὺς ἀπὸ ἄλλους κρατουμένους, μὴ ἐπιτρεπομένου εἰς αὐτοὺς νὰ κυκλοφοροῦν ἐλευθέρως καὶ νὰ δέχωνται ἐπισκέπτας.

ΤΑ ΚΑΠΝΑ ΤΗΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι κατόπιν ἀρνήσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὅπως ὑπογράψῃ τὴν σύμβασιν τῶν 75 ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ τὴν ἐξαγορὰν τῶν ἐμπορευσίμων καπνῶν Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ νήσων, τὸ ζήτημα θὰ εἰσαχθῇ ἐκ νέου εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον πρὸς ἐξέτασιν.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἀπηύθυνεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν, διὰ τῆς ὁποίας τονίζει τὴν ἀνάγκην τῆς ἀμέσου ἐνάρξεως τῆς ἐξαγορᾶς τῶν καπνῶν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΤΥΠΟΥ

ΚΑΤΑΛΥΕΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΣ ΠΑΣΑΝ ΕΝΝΟΙΑΝ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑΣ

ΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ Θ' ΑΝΤΙΤΑΞΟΥΝ ΣΘΕΝΑΡΑΝ ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΝ

ΘΑ ΖΗΤΗΣΟΥΝ ΟΠΩΣ Η ΨΗΦΙΣΙΣ ΤΟΥ ΓΙΝΗ ΕΙΣ ΔΥΟ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΙΣ

Ἡ πολιτικὴ κίνησις περιεστράφη χθὲς κυρίως εἰς τὴν διεξαγωγὴν συνεννοήσεων μεταξὺ τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως διὰ τὸν καθορισμὸν ἑνιαίας στάσεως ἐναντίον τοῦ νέου νομοσχεδίου τοῦ καταργοῦντος τὴν ἐλευθεροτυπίαν. Ὅπως καὶ χθὲς ἐγράφομεν ἀνεγνωρίσθη ὑφ' ὅλων τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὅτι ὀφεῖλουν ταῦτα ν' ἀντιταχθοῦν ἐναντίον τῆς ψηφίσεως τοῦ νομοσχεδίου καὶ νὰ καταβάλουν πᾶσαν προσπάθειαν διὰ νὰ τὴν παρεμποδίσουν.

Πρωτοβουλίᾳ τοῦ κ. Ζαβιτσιάνου οἱ κ. κ. Τσιλδάρης, Καφαντάρης, Παπαναστασίου καὶ ὁ ἡγέτης τῆς Πολιτικῆς Ἑνώσεως διαρκούσης τῆς χθεσινῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς ἐδόρον τὴν εὐκαιρίαν ν' ἀνταλλάξουν τὰς γνώμας των περὶ τοῦ πρακτέου. Εὑρέθησαν ἀπολύτως σύμφωνοι ὅτι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται νὰ μετάσχουν οἱ ἐν τῇ κοινοβουλευτικῇ ἐπιτροπῇ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ἀντιπρόσωποι τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως κατὰ τὴν συνεδρίασιν αὐτῆς, πρὸς ἐπεξεργασίαν τοῦ νομοσχεδίου, δεδομένου ὅτι τοῦτο κατ' ἀρχὴν εἶνε ἀπαράδεκτον ὑπὸ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὡς ἀντισυνταγματικὸν καὶ ἀνελεύθερον.

Πράγματι οἱ ἐκπρόσωποι τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπέσχον τῆς συνεδριάσεως τῆς ἐπιτροπῆς, συγκροτηθείσης χθὲς τὸ ἀπόγευμα.

Εὑρέθησαν ἐπίσης σύμφωνοι οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων ὅπως κατατεθῇ αἴτησις κατὰ τὴν ἀποψινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, δεόντως ὑπογεγραμμένη ὑπὸ εἴκοσι βουλευτῶν, ὡς ὁρίζει ὁ κανονισμός, ἵνα τὸ νομοσχέδιον ψηφισθῇ ὑποχρεωτικῶς εἰς δύο συζητήσεις καὶ οὐχὶ ἐφ' ἅπαξ ὡς ἐζήτησεν ὁ κ. Βενιζέλος κατὰ τὴν προχθεσινὴν κατάθεσίν του, χαρακτηρίσας αὐτὸ ὡς ὑπηρεσιακόν.

Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐλήφθη προτάσει τῶν κ. κ. Καφαντάρη καὶ Παπαναστασίου, οἱ ὁποῖοι καὶ κατὰ τὴν σύσκεψιν καὶ εἰς ἀνακοινώσεις των πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου ἐξέφρασαν τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ κυβέρνησις ἔστω καὶ τὴν τελευταίαν στιγμὴν θ' ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἡ ἐμμονή της εἰς νομοσχέδιον, καταργοῦν ὁλοσχερῶς πᾶσαν ἔννοιαν περὶ ἐλευθεροτυπίας, ἀποτελεῖ ὀλίσθημα ἐπικίνδυνον, διότι ἐκθέτει αὐτὸ τοῦτο τὸ κοινοβουλευτικὸν πολίτευμα ἐφ' ὅσον ὑπὸ τὴν σκέπην του καταλύεται ἡ βασικωτέρα τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν, ὅπως καὶ εἶνε ἡ ἐλευθεροτυπία. Ἡ ἀναγκαστικὴ διὰ τῆς ὑποβληθησομένης προτάσεως τῶν βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ψηφισις τοῦ νομοσχεδίου εἰς δύο συζητήσεις κ. κ. Καφαντάρη καὶ Παπαναστασίου εἰς τὴν κυβέρνησιν τὸν ὀλικὸν χρόνον διὰ νὰ σκεφθῇ ὡριμώτερον καὶ ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἐπιβάλλεται ν' ἀποσύρῃ τὸ νομοσχέδιον, τὸ ἐντελῶς ἀδικαιολόγητον τοῦ ὁποίου καὶ θὰ καταδειχθῇ κατὰ τὴν εἰς α' ἀνάγνωσιν συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ.

ΕΑΝ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΠΙΜΕΙΝΗ

Ἐν συνεχείᾳ οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως προῆλθον ὁμοφώνως εἰς τὴν ἀπόφασιν, ὅπως ἐξαρτήσουν τὴν τελικὴν στάσιν των ἐκ τῶν ὁριστικῶν ἀποφάσεων εἰς τὰς ὁποίας θὰ καταλήξῃ ἡ κυβέρνησις μετὰ τὴν εἰς α' ἀνάγνωσιν συζήτησιν τοῦ νομοσχεδίου.

Πάντως οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἐὰν ἡ κυβέρνησις ἐμμείνῃ εἰς τὴν ψηφισιν τοῦ ἀντισυνταγματικοῦ καὶ ἀνευλευθέρου νομοσχεδίου δὲν θὰ περιορισθοῦν εἰς τὴν καταψήφισιν αὐτοῦ ἀλλὰ θὰ καταστήσουν τὴν ἀπόλυτον κατ' αὐτοῦ ἀντίθεσίν των γνωστὴν πρὸς τὸν λαὸν δι' ἐκδηλώσεως ἀναλόγου πρὸς τὴν σημασίαν τῆς ἐπιχειρουμένης ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως καταπατήσεως τῶν διὰ τοῦ Συντάγματος κατωχυρωμένων λαϊκῶν ἐλευθεριῶν, οὐδόλως δικαιολογουμένης, οὐδ' ἐπιτρεπομένης ἐν ὁμαλῇ λειτουργίᾳ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος. Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὴν ἀπόλυτον ἀντίθεσιν τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐναντίον τοῦ νομοσχεδίου συμμερίζεται καὶ ὁ κ. Κονδύλης, ὁ ὁποῖος εἰς νυκτερινὴν συνομιλίαν του μετὰ συντάκτου μας ἐτόνισεν ὅτι εἶνε ἀδιαμφισβήτητον ὅτι τὸ νομοσχέδιον καταλύει αὐτὰς ταύτας τὰς λαϊκὰς ἐλευθερίας, οὐσιαστικωτέρα ἐκδήλωσις τῆς ὑπάρξεως τῶν ὁποίων εἶνε ἡ ἐλευθεροτυπία.

«Ἡ κυβέρνησις, προσέθεσεν ὁ κ. Κονδύλης, ἐὰν σέβεται ἑαυτὴν καὶ τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα ὑπὸ τὸ ὁποῖον κυβερνᾷ, ἔχει ὑποχρέωσιν ν' ἀποσύρῃ τὸ νομοσχέδιον. Διότι ἐὰν ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ψηφισίν του καὶ ἐφαρμοσθῇ τοῦτο, καταλύεται κατ' οὐσίαν τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα, ἐὰν δὲ πάλιν ψηφισθῇ καὶ παραβιασθῇ ἢ δὲν ἐφαρμοσθῇ καταρρίπεται αὐτὸ τὸ κῦρος τῆς κυβερνήσεως».

Ἐν τέλει ὁ κ. Κονδύλης ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ μεταμελεηθῇ καὶ θ' ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἐπιβάλλεται ν' ἀποσύρῃ τὸ νομοσχέδιον, διότι ἄλλως θὰ προκαλέσῃ ἐπικίνδυνον ἀνωμαλίαν εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν ἐσωτερικῶν πραγμάτων τῆς χώρας.

Η ΑΠΟΧΗ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

Ἡ κίνησις μεταξὺ τῶν κοινοβουλευτικῶν μελῶν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος προς ὁριστικὴν ἀποχὴν τούτου ἐκ τῶν ἐργασιῶν τῶν νομοθετικῶν σωμάτων ἐντείνεται, ἐν τῇ ἀντιλήψει ὅτι οὐδεμία ἐνέργεια τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐν τῷ κοινοβουλίῳ εἶνε ἱκανὴ ν' ἀνακόψῃ τὸν κατήφορον τῆς κυβερνήσεως πρὸς πᾶσαν συνταγματικὴν παραβίασιν καὶ ἀνομίαν.

Ὁ κ. Τσαλδάρης εἰς χθεσινὰς ἀνακοινώσεις του ἐτόνισεν ὅτι τὸ ἐνδεχόμενον τῆς ἀποχῆς ἀπησχόλησε πράγματι τὰ κοινοβουλευτικὰ μέλη τοῦ κόμματος κατόπιν τῆς ἐπιμονῆς τῆς κυβερνήσεως ὅπως εἰσάγῃ εἰς Βουλὴν ἀντισυνταγματικῶς λειτουργοῦσαν ἀντισυνταγματικὰ μέτρα. Ἐν τούτοις, προσέθεσεν ὁ κ. Τσαλδάρης, τὸ Λαϊκὸν κόμμα φρονεῖ ὅτι δὲν δύναται ν' ἀναλάβῃ μόνον αὐτὸ τὴν εὐθύνην τῆς ἀνωμαλίας, ἡ ὁποία θὰ ἐδημιουργεῖτο ἐκ τῆς ἀποχῆς. «Θ' ἀναμείνωμεν νὰ ἐκκαθαρίσουν τελικῶς τὴν στάσιν των καὶ τ' ἄλλα κόμματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διατηροῦντα εἰσέτι τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ κυβέρνησις θ' ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ ἀνελεύθερον ἐναντίον τοῦ Τύπου νομοσχέδιον, ὁπότε καὶ θὰ καταδειχθῇ τὸ δυνατὸν κοινῆς ἐνεργείας τῆς ἀντιπολιτεύσεως, διὰ τὴν ὁποίαν εἶνε ἀπολύτως πρόθυμον τὸ Λαϊκὸν κόμμα».

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ

Συνῆλθε χθὲς εἰς τὴν Βουλὴν ἡ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ἵνα ἐπεξεργασθῇ τὸ νέον κατὰ τοῦ Τύπου νομοσχέδιον. Τῆς ἐπιτροπῆς προήδρευσεν ὁ συντάκτης καὶ τοῦ ἤδη ἰσχύοντος νόμου κατὰ τοῦ Τύπου πρῶην ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης κ. Ἀβραάμ, παρέστησαν δὲ μόνον οἱ Φιλελεύθεροι βουλευταὶ τῶν ἐκπροσώπων τῶν λοιπῶν κομμάτων ἀπουσιόντων.

Οἱ Φιλελεύθεροι βουλευταὶ ἐνέκριναν τὸ νομοσχέδιον μὲ ἀσημάντους τροποποιήσεις. Εἰς τὴν πρὸς τὴν Βουλὴν ἔκθεσιν αὐτῶν ἀναφέρουν ὅτι «ἡ ἐπιτροπὴ ἐξετάσασα τὸ νομοσχέδιον εὑρίσκει κατ' ἀρχὴν ὅτι συντρέχει πραγματικὴ ἀνάγκη ὑπαγορεύουσα τὴν ἀντικατάστασιν καὶ συμπλήρωσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ περὶ Τύπου νόμου πρὸς προστασίαν τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος. Ἐιδικώτερον ὡς πρὸς τὸ πρῶτον ἄρθρον τοῦ νομοσχεδίου καὶ τὸν δι' αὐτοῦ προβλεπόμενον κολασμὸν τῆς διαδόσεως κρίσεων ἢ γνωμῶν, δυναμένων νὰ προκαλέσουν τὴν ὑποτίμησιν τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος ἡ ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται ὅτι δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ περὶ αὐτοῦ διάταξις ἀντιβαίνουσα εἰς τοὺς σχετικοὺς συνταγματικοὺς ὁρισμούς, ἀφ' ἑνὸς μὲν διότι ὁ νόμος δύναται νὰ καθορίζῃ τὸν τρόπον τῆς ἐκδηλώσεως τῶν ὑπ' αὐτῶν προστατευομένων στοχασμῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὁ ὅρος «ἰδέαι» ὑπῆρχε καὶ εἰς τὸν νόμον τοῦ Ἀπριλίου τοῦ 1929, ὁ ὁποῖος ἐψηφίσθη ὑπὸ τῆς παρούσης Βουλῆς.

Ἐν συνεχείᾳ τὰ βενιζελικὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς εὑρίσκουν δεδικαιολογημένην τὴν ἔλλειψιν προθέσεως πρὸς ὑπαρξιν τοῦ ἀδικήματος, διότι ἀρκεῖ ὁ γενικὸς δόλος τῆς γνώσεως ὅτι ἡ ὑποστηριζομένη ἰδέα ἢ τὸ γεγονὸς εἶνε ἐπιτήδειον νὰ προκαλέσῃ τὴν ὑποτίμησιν τοῦ ἐθνικοῦ νομίσματος ἢ νὰ κλονίσῃ τὴν πρὸς αὐτὸ πίστιν. Προσέθεσε μόνον τὸ «δημόσιον» ἵνα μὴ διώκωνται καὶ οἱ ὑποστηρίζοντες τοιαύτας γνώμας κατ' ἰδίαν.

Τέλος οἱ Φιλελεύθεροι ἠλάττωσαν τὸ κατώτατον ὅριον ποινῆς εἰς ἕνα μῆνα καὶ τῆς χρηματικῆς ποινῆς εἰς 5.000 καὶ προέτειναν ν' αὐξηθοῦν αἱ ποιναὶ τῶν παραβατῶν τοῦ ἄρθρου 6.

Τὸ νομοσχέδιον ἐχαρακτήρισαν ὡς ὑπηρεσιακὸν καὶ προτείνουν νὰ ψηφισθῇ εἰς μίαν μόνην ἀνάγνωσιν.

Κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τῆς ἐκθέσεως πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου ὑπὸ ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς, ὁ κ. Ἀβραάμ ἐπροκάλεσεν εἰς τοὺς διαδρόμους αὐτῆς ἐπεισόδιον, θυμωθεὶς διότι ἡ ἔκθεσις ἀνεκοινώθη. Ἐπιδεικτικῶς μάλιστα ἔσχισε τὸ σχέδιον αὐτῆς, ἀναγκασθεὶς βραδύτερον νὰ γράψῃ δεύτερον.

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

ΤΑ ΧΘΕΣΙΝΑ ΣΟΒΑΡΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ ΤΟΥ ΡΑΪΧΣΤΑΓ

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΓΚΡΕΝΕΡ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 12. (Τρανζόσεαν). — Ἡ παραίτησις τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης κ. Γκρένερ, ὅστις διατηρεῖ ἤδη μόνον τὸ χαρτοφυλάκιον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἀντικατασταθεὶς ὑπὸ τοῦ ναυάρχου Ρίχτερ, μολονότι τὸ Ράϊχσταγ ἀπέκρουσε τὰς προτάσεις μομφῆς κατὰ τῆς κυβερνήσεως, ἀποδίδεται ὑπὸ τῶν πολιτικῶν κύκλων εἰς τὰ ἐπεισόδια ἅτινα ἐσημειώθησαν εἰς τὸ Ράϊχσταγ. Οὕτω, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ προέδρου κ. Λέμπε, ἀστυνομικοὶ εἰσῆλθον εἰς τὸ Κοινοβούλιον διότι συλλαβοῦν ἑνὶ κοινωνικοσοσιαλιστὰς βουλευτάς. Τὰ ἐπεισόδια ἔλαβον χώραν ὡς ἑξῆς: Ὁ ἐν ἀποστρατείᾳ πλοίαρχος φὸν Κλότς, ὅστις ἀφοῦ ἐπί τινα χρόνον διετέλεσε μέλος τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος κατέστη δημοκρατικός, ἐδημοσίευσε λίβελλον κατὰ τῶν χιτλερικῶν καὶ ἰδίως κατὰ τοῦ λοχαγοῦ Ρέμ, ἑνὸς ἐκ τῶν κυριωτέρων ἐπιτελῶν τοῦ Χίτλερ, ἐγκαλῶν εἰς τὸ ἑστιατόριον τοῦ Ράϊχσταγ μετ' ἄλλων δημοκρατικῶν βουλευτῶν, οἵτινες δὲν μετέβησαν νὰ ψηφίσουν ἐπὶ τῆς προτάσεως μομφῆς κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. Τὴν στιγμὴν ἐκείνην τέσσαρες ἐθνικοσοσιαλισταὶ βουλευταὶ ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ βουλευτοῦ Χάϊνες, ὅστις κατὰ τὸ 1920 εἶχε φονεύσει ἕνα ἐργατικὸν ὀνόματι Σμίτ, ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ Κλότς καὶ ἀφοῦ τὸν ἐξυλοκόπησαν, ἐτράπησαν εἰς φυγήν. Ὁ Κλότς μετὰ δύο ὑπαλλήλων τοῦ Ράϊχσταγ ἐζήτησε ν' ἀνεύρῃ τοὺς δράστας τῆς κατ' αὐτοῦ ἐπιθέσεως. Ὅταν ἡ εἴδησις τῆς ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ Κλότς ἐκυκλοφόρησεν ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ Ράϊχσταγ, ἐπηκολούθησαν ἀντεγκλήσεις μεταξὺ ἐθνικοσοσιαλιστῶν καὶ δημοκρατικῶν βουλευτῶν ὁ δὲ πρόεδρος ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ τὴν συνεδρίασιν. Ἅμα τῇ ἐπαναλήψ